

DIEPVRIES

Er schijnt plotseling een einde gekomen te zijn aan de verwerking van de haring in vismeel door de Britse visnijverheid en dit schijnt meteen het gevolg te zijn van een eerder gebrek aan vis bestemd voor menselijk verbruik. Deze vermindering van omzetting in vismeel is helemaal ten voordele van de diepvries. Maar de kwaliteit van deze diepvries-haring hangt helemaal af van de kwaliteit waarmee ze in de diepvries is terecht gekomen. Men schijnt nog maar weinig vooruitgang te hebben gemaakt.

Er dient gezegd dat sedert 1953, voor de behandeling, de bewerking, diepvries en de opslag van haring er heel wat aanbevelingen werden gemaakt aan de Britse haringnijverheid. De economische noodzaak bestond toen nog niet. Dit schijnt de laatste jaren wel wat veranderd te zijn.

Een ander voorbeeld van slecht gebruik van bepaalde pelagische vissoorten is deze van de makreel. Zekere landen zoals Rusland en Noorwegen hebben grote schepen in gebruik genomen die de diepvries aan boord kunnen uitvoeren of ook wel in een haven nabij de visgronden. In Engeland werd trouwens eveneens vooruitgang geboekt namelijk voor de voortbrengst van blokken diepgevroren haring en makreel en andere pelagische soorten bij middel van verticale diepvriezers (platen) evenals verpakkingen om de oxydatie gedurende de opslag tegen te gaan evenals de beschadigingen die zich zouden kunnen voordoen bij de werkzaamheden. Anderzijds is er water vervat in de blokken.

Voor wat de bevrizing met zeewater aangaat, deze techniek wordt heel weinig toegepast op de Europese vissersvaartuigen maar toch werden op sommige eenheden bakken met gekoeld zeewater met gunstig gevolg geplaatst en zelfs zijn nieuwe installaties voorzien. De uitbreiding van het gebruik van deze bakken heeft voornamelijk te maken met het feit, dat de vis bij het ledigmaken ervan beschadigd kan worden. Maar het gebruik van de containers bij de Britse vloot neemt uitbreiding. Containers dan met koude pekel.

DOOIEN

Er stelt zich anderzijds voor wat het ontvriezen aangaat ook wel een vraagstuk. Aldus werden verschillende middelen ontwikkeld om te ont-dooien vooraleer de visbewerking te beginnen. Het dooien bij middel van de natuurlijk omgevende temperatuur is alleen maar mogelijk als deze temperatuur niet te hoog is en indien de vochtigheidsgraad van de lucht voldoende is. Het is vanzelfsprekend dat het weinig uitvoerbaar is op grote schaal en dit dan tegevoel van de traagheid. De andere methoden zijn : het blazen van warme vochtige lucht, onderdompeling in water evenals de verstuiving van water, het ontvriezen door stoom of door contact met verwarmde platen en dan uiteindelijk het dooien door elektriciteit.

De bereiding van waren op basis van vis gebeurt in de meeste landen door koeling, door diepvries, sterilisatie, zouten, drogen en roken. In Rusland bedragen de zo maar eventjes 3.000 verschillende soorten voedsel op grond van vis, ongeveer nog 1.000 produkten in blik, zonder dan nog de schaal- en de weekdieren te rekenen.

Het grootste deel van de vis bestemd voor de bevolking wordt evenwel diepgevroren of gekoeld. In 1950 was het nog 22 % in 1975 was het 75 %. Meer dan 80 % der visserijprodukten worden bereid aan boord der vissersvaartuigen, dus met heel verse vis.

Voor de verkoeling aan boord werd een grote inspanning geleverd met het oog op de vervolmaking van de installaties.

VANGST

Voor bepaalde soorten waren de vangsten der laatste jaren niet bijster schitterend en de huidige vangsten wijzen over 't algemeen niet op een verbetering van deze toestand. Er blijft evenwel moeilijk een wetenschappelijke juiste verklaring te vinden voor dit verschijnsel. Het blijft gemakkelijk te zeggen dat de vis verdwenen is en dat ze nooit meer terugkomt ! Er kan wel iets van aan zijn. Maar we hebben met het geval van de garnaal wel eens te meer het bewijs gekregen dat we nog niet te vroeg om hulp moeten roepen. Zoals het verliep met de garnaal, was er alle reden toe om schrik te krijgen. De goede vangsten van tegenwoordig zijn een bewijs te meer dat de zee een uiterst ingewikkeld milieu is en dat verrassingen nooit uitgesloten zijn.

Voor wat nu de dalende produktie van bepaalde soorten aangaat, kan men vele redenen aanhalen. En die kunnen dan ook maar obk niet zo afgewezen worden. Denken we maar aan de meteorologische omstandigheden, de biologische en de hydrologische verschijnselen die aan de basis lagen van de geringer aanvoeren van bepaalde soorten de laatste jaren. Allemaal redenen die het gemiddelde sterk beïnvloeden.

Elders werd een nieuwe start gegeven aan de haring- en de makreelvangst door de de uiteindelijke beheersing van de nieuwe vistech-nieken met het pelagisch net. Indien er evenwel geen nieuwe eenheden aan de vloot toegevoegd worden, moet men ook niet verwachten dat er grote veranderingen zullen optreden in de aanvoer. Anderzijds moet er ook aan gedacht worden, dat de verschijning van nieuwe schepen immer of toch heel dikwijls het gevolg is van de verdwijning van oudere of dat er andere zullen verdwijnen. Verder dan schijnen de bestellingen eerder zeldzaam en als er geen verbetering optreedt in de economische toestand, nationaal en internationaal, of als er geen financiële voordelen worden toegekend aan de zeevisserij over het algemeen, mag men uiteraard verwachten dat geen verbeteringen zullen komen in de aanvoer.

VERBEKE

- * SCHEEPS- EN BOUWSCHILDERWERKEN
- * ZANDSTRAALWERKEN
- * BEHANG EN BEVLOERING
- * KENITEX MUURBEKLEDING
MET 10 JAAR TOTALE WAARBORG

Weidestraat 346

Tel. (050) 35 48 61

8320 BRUGGE 4 (Assebroek)

(8884N—7519V)

WORDT HET GEVAAR VAN DE ZANDWINNING AAN ONZE KUSTVISSERIJ VEZWEGEN ?

Is de laatste maanden werd op alle mogelijke en onmogelijke ogenblikken de aandacht gevestigd op het voor België al of niet mogen blijven voort vissen binnen de 50 mijlszone op IJsland.

Het gold hier 12 visserij-schepen zonder de twee van Zeebrugge te noemen, die steeds op IJsland ge-vist hebben en die bij de besprekin-gen, ofwel vergeten ofwel op zij ge-schoven werden, voor redenen die we niet begrijpen. Het geldt hier de Z.418 van reder Robert Cattoor die momenteel in de Noordzee viste en de Z.108 van reder Emiel Dobbe-laere, die toch ook beide lid zijn van de Rederscentrale.

Wij hebben er nooit aan getwij-feld gezien het hier slechts ging om een 12-tal vaartuigen, dat ons dit zou geweigerd worden, temeer daar de IJslandse vissers steeds door het stadsbestuur van Oosten-de, toen wij het moeilijk hadden, steeds geholpen werden.

Ondertussen is het voort zand-aanvoeren vanuit zee onopgemerkt voorbij gegaan en heeft niemand en in de eerste plaats de Reders-centrale die zowel de belangen van de kustvissers te dienen heeft, als die van andere, er zich niet om bekommerd.

Op een parlementaire vraag van volksvertegenwoordiger Vansteen-kiste, kwam vorige week een ant-woord.

We laten hierna vraag en ant-woord volgen en zullen in ons vol-gend nummer hierop terugkomen, daar het vraagstuk van belang is voor de bescherming van de fauna en de kustvisserij.

Deze vragen en antwoorden lui-den :

Via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernam ik graag van de heer Minister van Economische Zaken :

1) in welke mate het verlenen van vergunningen voor het ontgin-nen van zeezand en zeegrint op het Belgisch kontinentaal plat kan verantwoord worden ten opzichte van de zeevisserijsector ?

2) Hoeveel rekening wordt er ge-houden met het feit dat dergelijke zandwinningen de onherroepelijke vernietiging betekenen van broed-plaatsen voor de vis ?

ANTWOORD

In antwoord op zijn eerste vraag, kan ik aan het Geachte Lid mede-delen dat er op dit ogenblik drie aanvragen voor concessie voor het exploreren en exploiteren van zand en grint van het Belgisch Conti-nentaal plat ingediend zijn die thans onderzocht worden.

In verband met de problemen van de zeevisserijsector en van de scheepvaart werd in samenwerking met de betrokken diensten een ont-werp van koninklijk besluit opge-steld, in toepassing van artikel 5 en 6 van de wet van 13 juni 1969 inzake het continentaal plat van België, waarbij slechts beperkte ge-bieden van dit continentaal plat opengesteld worden voor eventuele ontginning.

Door deze beperking wordt in gro-te mate tegemoet gekomen aan de belangen van de zeevisserijsector en wordt toch de uitvoering van de wet van 13 juni 1969 inzake het continentaal plat van België moge-lijk gemaakt.

Wat de 2de vraag van het Geach-te Lid betreft, dient er opgemerkt te worden dat in samenwerking met het Rijksstation voor zeevisserij vóór en tijdens de winning een onderzoek gepland wordt dat onder-meer zou omvatten :

a) het bepalen van de dichtheid en de diversiteit van de vissstapel, de schaaldierenpopulatie en de bent-hosgemeenschap.

b) het bepalen van de kwaliteit van het water (saliniteit, zuurte-graad en zuurstofgehalte, nutriën-ten, onoplosbare stoffen in suspen-sie).

Door dit onderzoek zal nagegaan worden of een ontginning een blij-vende schade zou teweegbrengen aan mogelijke broed- en paarplaat-sen van de vis.

Dit onderzoek dient bekostigd door de vergoedingen te betalen door de winning van zand en grint.